

SENTÈNCIA DE 14 D'ABRIL DE 2005

Acomiadament del treballador per incompliment de les obligacions relatives a la disciplina i bon ordre de l'empresa: efectes.- Prova de testimonis

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. Manuel A.S. va presentar davant de l'Honorable Batllia, demanda contra l'empresa constructora I., en reclamació de la quantitat de 9.802,94 € o de 12.821 €, amb els interessos legals, en concepte d'indemnització per acomiadament il·legal i de preavís.

II.- El Sr. Alonso M.B., titular administratiu del negoci CONSTRUCCIONS I., es va oposar a les pretensions de l'agent.

III.- Per sentència de data 17 de novembre del 2004, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles secció civil, estimant parcialment la demanda de la part actora, va condemnar el Sr. Alonso M.B. a pagar al Sr. Manuel A.S., l'import de 5.159,46 €, més els interessos legals a partir de la data de la contesta a la demanda, fent imposició de les costes processals a la part defenent.

IV.- Contra aquesta resolució el Sr. Manuel A.S. ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta que ha quedat acreditat que l'acomiadament, a més a més d'ésser de forma indeguda, també va ésser injustificat el que imposa el pagament del preavís al treballador.

II.- L'únic punt litigiós que s'ha de resoldre en tràmit d'apel·lació, és el de determinar si es pot imputar al treballador, una culpa greu justificant el seu acomiadament sense preavís, per aplicació de les disposicions de l'article 9 del Decret sobre el contracte de treball, de data 15 de gener de 1974.

III.- No està discutit per les parts, que el Sr. Manuel A.S. va marxar de vacances el dia 19 de desembre del 2003, com la resta dels seus companys de feina i que fou donat de baixa el dia 15 de gener del 2004, prop de la CASS per l'empresari amb efecte a comptar del dia 31 de desembre del 2003. Tampoc no és negat que tots els companys que havien marxat de vacances al mateix temps que el Sr. Manuel A.S., es varen reincorporar a la feina el dia 12 de gener del 2004 llevat del Sr. Manuel A.S.. Al contrari les parts discrepen en quant a la raó de la no presentació del Sr. Manuel A.S. al seu lloc de treball el dia 12 de gener. El treballador sosté que com sempre des de que treballava a l'empresa, havia obtingut l'autorització del patró de reincorporar-se a la feina més tard que els seus companys. En canvi l'empresari pretén que el treballador va allargar les seves vacances sense demanar-li permís.

IV.- Resulta dels testimoniatges que consten en autes, que era pràctica habitual de l'empresa que uns dels treballadors i més particularment, el Sr. Manuel A.S. es reincorporaven a la feina més tard que el dia de finalització de les vacances, però sempre amb el consentiment del patró. En el present cas no queda acreditat que abans de marxar el dia 19 de desembre, el Sr. Manuel A.S. hagi sol·licitat permís per allargar les seves vacances. En les seves conclusions en tràmit d'apel·lació, mai el treballador manifesta de manera clara que havia demanat i obtingut l'autorització de no tornar al final de les vacances, sinó que declara que això era pràctica habitual de l'empresa. A més a més si havia obtingut permís no hauria trucat l'empresa el dia 15 de gener, per saber quan podia reincorporar-se a la feina. Per tant, s'ha de considerar que el Sr. Manuel A.S. no va presentar-se al seu lloc de treball, a la finalització del període de vacances, sense justificació, el que constitueix un mancament greu a les obligacions relatives al bon ordre i disciplina de l'empresa, justificant un acomiadament sense preavís.

V.- En matèria laboral, en l'absència de mala fe del recurrent, quan, com en el cas d'autes, ha pogut equivocar-se a raó d'una pràctica mal definida de l'empresa, és equitatiu de no fer especial imposició de costes

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs del Sr. Manuel A.S.; **confirmar** la sentència de l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 16 de novembre del 2004, en totes les seves disposicions; **sense fer** especial condemna en costes de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-